

haardt an, som man maa her —, saa er Arv et Skatteobjekt, som vi ikke kan lade gaa forbi. Det viser sig ogsaa, at i alle Lande har man i kritiske Finansperioder i høj Grad taget sin Tilflugt til Arveafgiften, og i England var man allerede før Krigen, hvad denne Afgift angaar, langt højere oppe, end der foreslaas her.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg haaber, at den Forhandling, som vil blive ført i det kommende Udvalg, maa bringe et heldigt Resultat for disse Lovforslags Vedkommende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg ønsker kun at sige et Par Ord i Anledning af den højtærede Finansministers Udtalelser om den Maade, hvorpaa Toldvæsenet forvalter den nylig vedtagne Lov om midlertidig Ændring af Toldsatserne for visse Luksusvarer. Den højtærede Finansminister bekræftede her ganske den Fremstilling, som er givet i et Møde i en herværende Forening af højerestaaende Toldembedsmænd, og som jeg refererede. Derimod forekommer det mig ikke, at den højtærede Finansminister paa nogen Maade bragte, ja, knap gjorde Forsøg paa at bringe, denne Forvaltning i Overensstemmelse med den vedtagne Lov. Den højtærede Finansminister sagde, at § 24 i Loven af 1908 var Hjemmel for denne Metode, og det er jo rigtigt, at der forvaltes efter denne Metode. Men hvorfor staaer der da i den nye Lovs § 2: „Loven kommer ogsaa til Anvendelse paa Varebeholdninger, som ved dens Ikrafttræden henligger paa Kredit- eller Transitoplæg“? Og hvorfor gør Finansministeren ved sin Forelæggelse af Lovforslaget her i Tinget, idet han refererer § 2, følgende Tilføjelse: „saaledes at der altsaa ikke bliver Tale om Efterbeskatning af Varer, som allerede er toldberigtiget“? Thi det, der er foregaaet, er jo det, at Toldvæsenet har undladt at anvende de nye Toldsatser paa de Varer, som laa paa Kredit- eller Transitoplæg — i alt Fald for største Delen af dem —, og at der saaledes er blevet Tale om Undladelse af Luksusbeskatning af Varer, som ikke var toldberigtiget.

Den højtærede Finansminister har ikke i nogen Henseende gjort Rede for, hvorledes der kan bringes Overensstemmelse mellem den nye Lov og Forvaltningen, ej heller, hvorfor Lovens § 2 har faaet den Form, den har faaet. Jeg maa

desværre mene, at det er meget betydelige Beløb, som er blevet unddraget Statskassen ved den Fortolkning, den Bortfortolkning af hele § 2, som har fundet Sted. Imidlertid, denne Bortfortolkning har fundet Sted, og hvis der ikke er Mulighed — hvad der vel neppe er — for at inddrage de nu en Gang efter § 24 fortoldede Varer under Luksusbeskatning, maa jeg rigtignok holde for, at alle behandles paa samme Maade, og det uden Hensyn til, om det er faa eller mange, der nu bliver Tale om; der maa sørges for, at de smaa Vareindehavere virkelig behandles paa samme Maade som de store. Jeg vil gerne bede den højtærede Finansminister om en Udtalelse ogsaa om dette Spørgsmaal, men først og fremmest naturligvis om, hvorledes det har kunnet gaa til, at den nye Lov siger eet, og at Toldvæsenet faktisk gør noget andet i Henhold til den gamle Lov, som netop maa anses forandret ved den nye Lovs § 2.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 7. December, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Afvigelser fra Hærløvens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1922.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Afgift af Arv og Gave.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Beskatning af Spiritus m. m.

6) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillægsafgift paa Spiritus samt om Beskatning af Rosin-cider o. desl.

7) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Beskatning af Øl.